

بررسی تاثیر طراحی پایدار بر خلق شرایط آسایش انسان

۱- حسنیه خمر، دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری، گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بزم (hkh.arch20@gmail.com)

۲- غزاله شاملو، دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری، گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بزم (qh.Shamlo@yahoo.com)

۳- آیدا رزمی، دانشجوی کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری، گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بزم (ida.razmy@gmail.com)

چکیده

در تعاریف مطرح شده برای طراحی پایدار گاهی بیشتر بر ایده پایداری محیطی در ارتباط با معماری تاکید می‌شود مثلاً در تعریف زیر چنین آمده است: ساختمان پایدار ساختمانی است که کمترین تاثیرات ناسازگار بر محیط طبیعی را در طول عمر ساختمان و استقرار منطقه‌ای و جهانی دارد. با توجه به رویکرد طبیعت‌گرا و انسان‌مدار طراحی پایدار به بررسی اصول معماری از دیدگاه ویتروویوس معمار و نظریه پرداز سده‌های پیش از میلاد اشاره می‌کنیم که با بینش عمیق خود نسبت به معماری گامی فراتر از زمان خود برداشت به گونه‌ای که اصول او که عبارتند از: «استحکام، زیبایی و فایده» هنوز هم معتبرند و آنها را می‌توان به عنوان شاخصه‌های کلی طراحی پایدار نیز مطرح نمود. بهبود کیفیت معماری در طراحی پایدار در راستای نیل به یک هدف صورت می‌گیرد و آنهم آسایش است. «نکته مهمی که در این نوع معماری مورد توجه قرار می‌گیرد آن است که تمامی عوامل دخیل در آسایش مرتبط با هم و به صورت یک سیستم واحد در نظر گرفته می‌شود. آنچه زیر مجموعه آسایش در معنای عام آن قرار می‌گیرد عبارتند از: آسایش، آرامش، امنیت، ایمنی، سلامت. طراحی پایدار تلاشی است در جهت ایجاد حداکثر آسایش افراد با بالابردن کیفیت زندگی و ایجاد کمترین لطمات به محیط پیرامون. این مقاله به بررسی و تبیین تاثیرات متعدد طراحی پایدار در ایجاد شرایط رفاه و آسایش بیشتر انسان می‌پردازد.

واژگان کلیدی: توسعه پایدار، طراحی پایدار، شرایط آسایش، اصول ویتروویوس